

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۲/۱۱

علم گل سحر

قانوني چلوونکي

(طنز)

- لاس می ورجگ کر، تکسي ودرېدله چلوونکي ته می وویل:
- سهار په خیر، ساموتچنایا ډگر ته ځم، خو لږ تلوار لرم...
- و یې ویل:
- مهرباني وکړئ، هر ځای ته مو چي زړه وي، و به مو رسوم. پنځه دقیقې وروسته تکسي ودرېدله، د تکسي میتر ۴۹ کپیکه بنوول، یو روبل می ورکړ. چلوونکي وویل:
- ډېر وېښئ، هاء وړې پیسي نه لرم. خپل جیبونه می ولټول، یو پنځوس کپیکي نوبت می پیدا کړ. چلوونکي په عذرویل:
- ان یو کپیک هم نه لرم. په موسکا می وویل:
- اوه، مهمه نه ده. چلوونکي اعتراض وکړ:
- اوه، نه نه کپري، انعام نه غواړم. و می خندل و می ویل:
- ډېر خوښ یم، چي داسي څه اورم. اوس نو څه باید وکړو؟ چلوونکي وویل:
- هلته د میدان په کونج کي د سگرتو کراچي ده هغه کولای شي ستاسي پیسي ماتي کړي. زما له بدو طالعو کین اړخ ته تاویدل بندو، نا چار بنی لاس ته تاو شوو، خو هغه وایب هم یو طرفه و، څه سر مو خوړوم، کله چي هلته ورسېدو، د سگرتو پلورنځي بندو، د تکسي میتر ۹۷ کپیکو ته رسیدلی و. چلوونکي په ډېر خجالت سره وویل:
- وړې روپی نه لرم، انعام هم نه اخلم. و می ویل:
- ډېره په زړه پوري ده، بیا نو د دریو کپیکو په اندازه ولاړ شه چي یو روبل شي. کابو دری سوه متره نور ولاړو، تکسي میتر پوره په یوه روبل ولاړ و. و می ویل:
- و یې دروه، دلته بنکته کېرم. چلوونکي وویل:
- خوشینی یم، دلته نه شم کولای ودرېرم، هغه لوحه نه وینی؟
- بیا دي نو د تکسي میتر ودره.
- دا د قانون او مقرراتو خلاف کار دی. کله چي مسافر په موټر کي وي، تکسي میتر باید کار وکړي. کله چي داسي ځای ته ورسېدو، چي هلته درېدل آزاد ول، تکسي میتر یو روبل او شل کپیکو ته رسیدلی و. سور اسویلی می له خولي ووت.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په خیر و لولئ

چلوونکي په زړه سوي وويل:

- خواشینی کېږه مه، یو فکر به پرې وکړو، د اوسپنې د پټلۍ په تم ځای کې د پس انداز د صندوق څانګه شته، یو دوست می هلته کار کوي، په یوه شېبه کې به پیسې راته ماتې کړي. موټر حرکت وکړ.

زما له بدو طالعو د تم ځای د پس انداز د صندوق څانګه تړلې وه. د هغوی د غرمې د دوډۍ وخت و، له ناچارۍ د کورسک د اوسپنې لارې تم ځای ته ولاړو.

چلوونکي د دې لپاره، چې ماله یوازې بوتوب راوباسي، دوه کسه نور هم په موټر کې سپاره کړل. د کورسک په تم ځای کې مې بخت ملګری و، د هغه ځای دپس انداز صندوق هم تړلی و. خو ټکسي میټر پوره په دريو روبلو ولاړو. یو دری روبلي نوټ مې چلوونکي ته ورکړ، نوټ یې په جیب کې واچاوه، ټکسي میټر یې بند کړ، ویې ویل:

- ډېر وېښه چې داسې وشول. خو زه هیڅکله ځان ته دا اجازه نه ورکوم، چې آن یو کپیک له خپلو مسافرو څخه واخلم.

و مې ویل:

- ستاسې دا اخلاق د ستاینې وړ دي. خو اوس زه ځنګه ځان د ساموتچنایا ډګر ته ورسوم. چلوونکي خپل ټکسي میټر چالان کړ وې ویل:

زه

پنځه دقیقې وروسته د ساموتچنایا میدان ته ورسېدو ټکسي میټر پوره په ۴۹ کپیکه ولاړ و... [1]

لیکوال: ګریګوري ګورین (روسیه)

ترجمه: علم گل سحر

[1] یادونه: دغه طنز تر ما د مخه ښاغلي احسان آرينزي او عزت الله پيژاند پښتو ته را اړولي و، چې ما له دوی وروسته وژباړه او له ژباړلو وروسته خبر شوم چې دغه طنز لا دمخه ژباړل شوی دی. ع. سحر